

พระราชกฤษฎีกา

เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการเบิกจ่าย และอัตราการจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกาเรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับตั้งแต่วันพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกา

“ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำแล้วแต่กรณี ของกระทรวงทบวงกรม เว้นแต่ข้าราชการการเมือง และลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้างเฉพาะราย

“บุตร” หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมาย

“เงินช่วยเหลือบุตร” หมายความว่า เงินสวัสดิการเพื่อการช่วยเหลือบุตรตามพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินช่วยเหลือบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินตามพระราชกฤษฎีกา

การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕ ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรเป็นรายเดือน สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงที่สาม โดยให้ได้รับเดือนละห้าสิบบาทต่อบุตรหนึ่งคน แต่ไม่รวมถึงบุตรซึ่งเป็น

(๑) บุตรบุญธรรม

(๒) บุตรซึ่งมิได้อยู่ในอำนาจปกครองของตน

(๓) บุตรซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีบริบูรณ์หรือไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

(๔) บุตรซึ่งข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับบุตรคนนั้น อยู่แล้วตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการ ซึ่งมี ตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

มาตรา ๖ การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ให้นับเรียง ตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรส ครั้งใดหรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่ และไม่ว่าจะจะเป็นบุตรที่ เกิดก่อนหรือหลังการเข้ารับราชการหรือเข้าเป็นลูกจ้างประจำ

ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับ บุตรครบจำนวนสามคนแล้ว ต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนนั้นตายลง ก่อนมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ก็ให้สิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรเพิ่ม ขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรคนที่ตายนั้น แต่ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้าง ประจำนั้นมียุติบัตรอยู่แล้วเกินสามคน ให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

มาตรา ๗ การใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตรให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดมีสามเป็นข้าราชการหรือ ลูกจ้างประจำ หรือมีสามเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประเภทเงินช่วยเหลือ บุตรจากราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้นั้น จะใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตรไม่ได้

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดซึ่งบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามคนใดไม่อยู่ในอำนาจปกครองของตน หรือในกรณีที่คู่สมรสแยกกันอยู่โดยมิได้อาศัยอาศัยจากกัน และบุตรคนนั้นอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้นั้นมีสิทธิขอเบิกเงินช่วยเหลือบุตรได้เฉพาะสำหรับบุตรคนที่อยู่ในอำนาจปกครองของตนหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตน แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำตาม (๑) ผู้ใดได้สมรสใหม่ และสามปีในการสมรสครั้งใหม่เป็นบุคคลดั่งระบุใน (๑) ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้นั้นมีสิทธิขอเบิกเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับบุตรที่ติดมากับตนนั้นต่อไป

มาตรา ๘ ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างในเดือนใดไม่เต็มเดือน ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรได้เต็มเดือน

มาตรา ๙ ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับบุตรเกินสามคนอยู่แล้วก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๒ ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับบุตรที่มีอยู่นั้นต่อไปจนกว่าจะหมด สิทธิ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๑

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย ได้กำหนดให้การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในประเภทเงินสวัสดิการจากทางราชการต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการและลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการและลูกจ้างประจำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยังไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างกัน และไม่สอดคล้องกับนโยบายวางแผนครอบครัวตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔) ซึ่งมีเป้าหมายลดอัตราการเพิ่มของประชากรให้เหลือเพียงร้อยละ ๒.๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ สมควรปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้